

[Kristen Amby.]

der vil bestride, at det ærede Medlem Fru Bodil Koch er en af Tilhængerne af Loven om kvindelige Præster og maaske baade i Sind og Hjerte ønsker at faa dette Spørgsmaal løst — erkender, at det foreliggende Lovforslag er uklart, uhensigtsmæssigt, kan føre til farlige Konsekvenser, og det vil sige, at hvis det skal behandles ordentligt, tager det Tid.

Jeg henstiller endnu en Gang til den højtærede Kirkeminister, som ogsaa mit Partis Ordfører gjorde det, at undersøge Mulighederne for i Stedet for at gaa Vejen over en Lovgivning, som vi ikke kan blive færdige med i en Fart, at ordne Tilsynsspørgsmaalet for den paagældende ved en kgl. Anordning.

Anden Næstformand (Victor Larsen):

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit har Ordet for en kort Bemærkning.

Inger Gautier Schmit: I Anledning af det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensens Udtalelser vil jeg gerne sige, at selvfølgelig var der Strid, og en alvorlig Kirkestrid, dengang Vaalse-Loven blev gennemført. Jeg synes, at det var en meget uheldig Maade, denne Strid blev udløst paa, og jeg synes, at dette i høj Grad bekræftes derved, at der absolut ikke blev Ro i Landet om hele denne Sag, men at der tværtimod blev en meget stærk Uro. Saa vidt jeg husker, var det det, der gav Anledning til, at Kirkeligt Landsforbund blev stiftet; altsaa en hel Del Mennesker syntes, at der var sket et saadant Overgreb over for Kirkens indre, aandelige Spørgsmaal, at man ikke vilde lade det være upaatalt, og jeg ved, at meget store Kredse inden for Kirken i høj Grad regner det Biskop Wegener til Ære, at han indtog den Holdning, som han gjorde i denne Sag. Jeg maa derfor mene, at det i høj Grad kan anbefales, at vi ikke kommer ind i lignende Forhold og faar en Lov, der ganske særlig bliver knyttet til en enkelt Persons Navn i en saadan Situation. I det hele taget maa jeg slutte mig til den Opfattelse, som lige nu blev udtalt, at det vilde være heldigt, om vi overhovedet ikke fik denne Lov, men at dette Forhold blev ordnet paa anden Maade. Jeg tror, at det i høj Grad vilde bidrage til, at vi kunde faa mere Ro om dette Spørgsmaal.

Anden Næstformand (Victor Larsen):

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen:

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby mener, at det er at krænke den kirkelige Frihed, naar man forlanger, at et Mindretal i en Menighed skal lade sig tvinge ind under en anden Biskop. Hvad mener det ærede Medlem saa om de Tilfælde, hvor et Flertal i en Menighed skal tvinges til at forblive under en Biskop, under hvem de ikke ønsker at forblive? Noget saadant vilde jo være Tilfældet, hvis man ikke gennemfører et Lovforslag analogt med det foreliggende. Det kan vel ikke være saadan, at det ærede Medlem Hr. Kristen Amby kan mene, at den kirkelige Frihed skal være gældende for Mindretallet, men ikke for Menighedsflertallet?

Den højtærede Minister har heroppefra erklæret, at ifølge dansk Lovgivning — Ministeren henviste til Christian den Femtes Danske Lov — kan man paabyde Biskopperne at meddele Kollats, men Ministeren tilføjer, at den Vej har *man* ikke ønsket at gaa. Ja, maaske skal man ikke være ond og bede om at faa at vide, hvad der skjuler sig bag dette „man“, men jeg synes ærligt talt, at man hører det for tit under Ministres Argumentation herinde. — „Man“ er formentlig Ministeriets Embedsmænd, men jeg synes ikke, at Ministeren skulde dække sig bag dem. Jeg synes, at hvis der findes Lovhjemmel til at paabyde Biskopperne at meddele Kollats, burde man anvende denne Lovhjemmel.

Jeg vil i øvrigt takke Ministeren, fordi han har lovet at drage Omsorg for, at der ogsaa bliver Mulighed for, at Frk. Vermehren kan faa sine Forhold som Fængselspræst bragt i Orden.

Anden Næstformand (Victor Larsen):

Det ærede Medlem Hr. Erik Appel har Ordet for en kort Bemærkning.

Erik Appel: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby forstod ikke min Stilling til § 7. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at der blev talt om en kirkefremmed Minister, der skulde føre Tilsyn, og i den Anledning gjorde jeg opmærksom paa, at det ikke var Ministeren selv, min Bemærkning drejede sig om, men Kirkeministeriet, og jeg hævdede, at der sad kristne Mennesker, som jeg meget vel kunde tænke mig i Stand til at varetage den paagældende Tilsynspligt.

Jeg vil spørge det ærede Medlem Hr. Kristen Amby: Vil det ærede Medlem ikke være enig med mig i, at den første Tilsynspligt over for Sakramenternes Forvaltning ligger hos Menigheden?